

Masia «El Termenet»

Quizás sea esta una de las masías de nuestros alrededores, cuyos dueños están afincados en Agramunt, más distanciadas de nuestra Villa.

El Termenet está situado hacia el este en un lugar donde limitan los clásicos bosques de encinas y rocas de nuestra geografía con un bonito valle en cuyos límites se destacan con gran belleza las siluetas de los pueblos de Bellver, Montroig, Ossó, Castellnou, etc.

La masía está construida sobre un terraplen un tanto elevado sobre el valle dicho, teniendo hacia el sudeste un radio de visibilidad muy extenso, divisándose claramente la ciudad de Cervera.

Parece ser que la actual casa está hecha sobre lo que fue la antigua masía adosada a grandes rocas que forman el terraplen, encima del cual había solamente construido un gran cubierto, adjunto hoy a la masía actual que se construyó, hacia el 1940 con una concepción un tanto original.

El tejado está formado por una sola pendiente hacia la fachada principal, dando entrada a la casa desde el rellano del terraplen una puerta estrecha, que da acceso por un lado a la cocina y por el otro al comedor, pudiendo salir desde ambos a una gran terraza situada en la parte trasera. En la misma planta hay unos graneros y un largo pasillo por donde se accede a las habitaciones todas a un lado.

En el piso superior hay otras habitaciones y un gran desván.

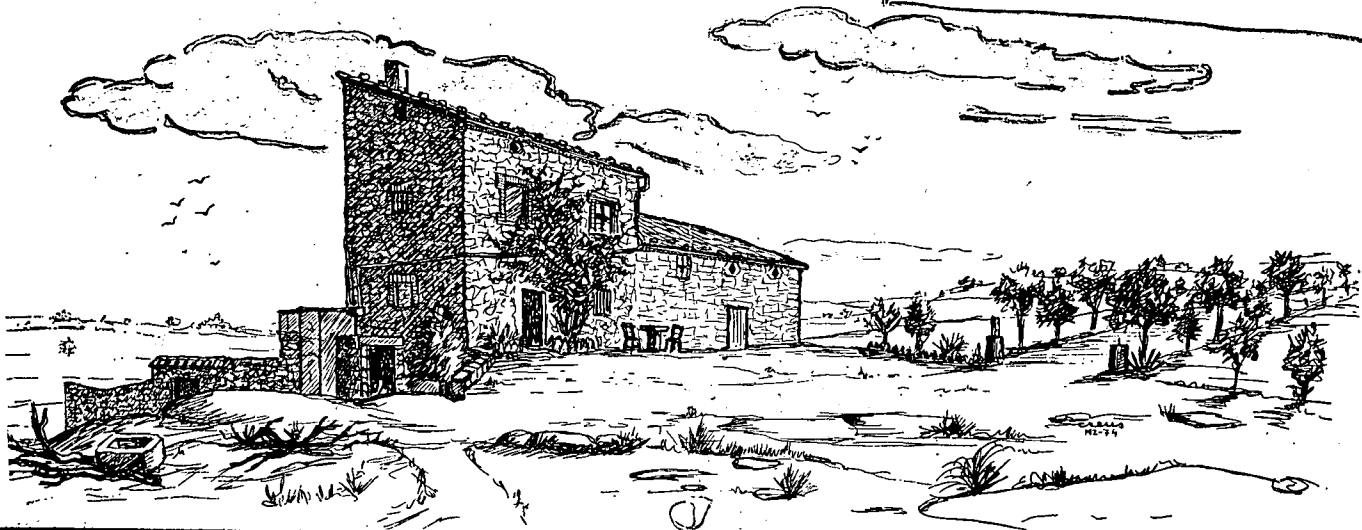
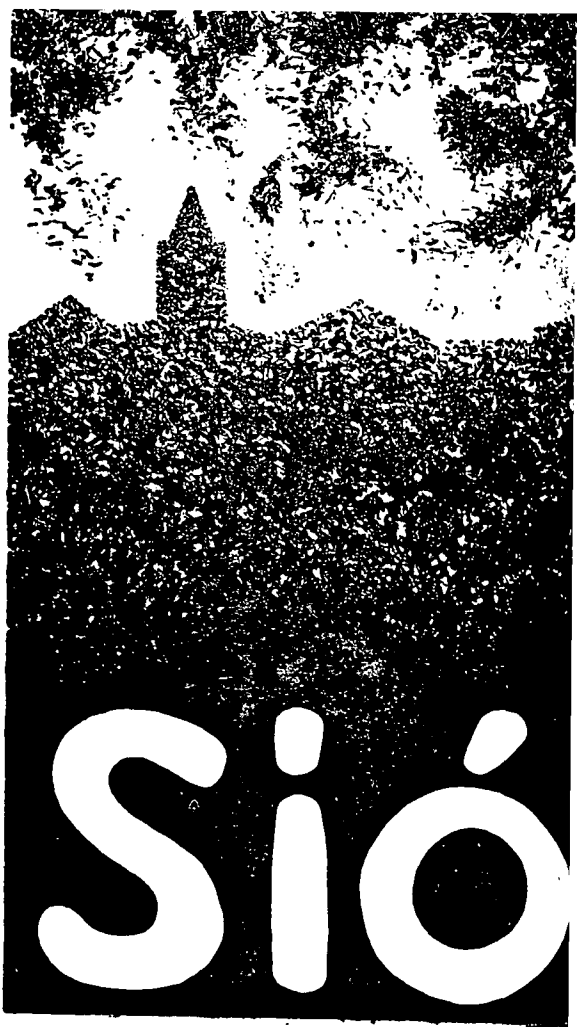
En la parte trasera hay los corrales vallados donde se aprecian las viejas arcadas de la casa antigua. Aparte un gran cubierto sirve para el almacenaje de cereales y aperos de labranza.

El cuidado de sus nuevos dueños hace revivir el Termenet, al que se llega por un largo paseo bordeado por pinos y acacias.

Una buena cisterna abastece de agua para uso doméstico y un pozo de abundante agua en el fondo del valle permite prescindir de la balsa existente

Grandes parcelas de estas fincas parecen de regadío por estar situadas en lugar donde se recoge el agua de las lluvias, pasando por ellas un desagüe por donde baja el preciado líquido continuamente.

Importantes mejoras proyectan los dueños del «Termenet» que lo convertirán en un buen complejo agrícola creus.

Exposició Retrospectiva

Amb el títol genèric "De l'Agramunt pretèrit", es proposa fer una exposició de documents, fotografies, postals, impresos, publicacions, objectes, i en general de tota mena de "coses" que evocuin i rememorin el passat de la nostra vila. Demanem l'ajuda de tothom perquè solament entre tots podrem fer-ho. A totes les persones interessades els demanem ja des d'ara que comencin a remenar calaixos i escorcollar recons, per tal de recollir el material com més aviat millor, ja que és el nostre propòsit celebrar, si ens és possible, l'esmentada exposició durant els dies de la propera Setmana Santa.

Patrocina l'exposició l'Ajuntament de la vila i comptem amb la col·laboració de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, a la Biblioteca Pública de la qual tindrà lloc dita manifestació cultural.

La comissió organitzadora està formada pels senyors Jaume Cots Solé, Francesc Domingo Joval, Josep Maria Gené Roset, Pere Mora Ribet, Josep Maria Mayoral Casanovas, Lluís Pons Serra i Ferran Ros Pijoan. Per a més detalls i informacions poden dirigir-se particularment a qualsevol d'aquests senyors. Tindrà cabuda a l'Exposició tot el material esmentat anteriorment, des de les èpoques més reculades fins a l'any 1950. De tot el que s'aporti, la comissió estendrà un rebut a l'interessat. També com a estímul per a tots els col·laboradors, hi ha el propòsit d'editar un petit record que els serà lliurat oportunament.

La Comissió Organitzadora

SIO - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Sr. D. José M.ª Inglés

Sub-director: Jaime Cuñat Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)

Imprenta G. Vicens - Guimerá, 15 - Agramunt

Redacción y Administración

Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10
Agramunt (Lérida)

Suscripción anual: España 100 ptas.

Extranjero 115 ptas.

Número suelto 10 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

RACONET

Com que la nostra capacitat d'esbalaïment és encara gran degut a la nostra joventut, ens hem sorprès en gran manera en saber que l'embrionari "Club de Tennis" té ja arreplegades més de mig milió de pessetes.

Que a la nostra vila hi hagi uns pocs senyors disposats a desprendre's de tantes pessetes per a fer una mica d'esport, és cosa que en veritat ens sorprèn bastant. La nostra gent és més aviat tímida a l'hora de recollir alguna activitat i més si s'ha de rascar la butxaca.

És clar que quan hom ha reflexionat un xic ja es veu una mica més clar. Quan hom pensa en les influències televisives, amb els seus "Supermanolos i Manollitos", en les aspiracions de les classes econòmicament fortes, en la història classista d'aquest esport i en algunes altres coses, es comprèn el perquè d'aquesta arreplegada de diners.

Jo, d'arreplega-pilotes.

BERTRAN

El Nadal dels Angels

El dia 3 de febrer, a les 9'30 del vespre, es representà al Casal l'espectacle "El Nadal dels àngels", interpretada per una munió de noiets i noietes de la nostra vila —65 en total—, tots ens edat escolar. El considerable retard en representar l'obra esmentada, fou degut principalment a la passa de grip dels volts de Nadal, que va afectar a molts dels artistes, i a l'accident sofert pel senyor rector, mossèn Sabaté, amb la consegüent i dràstica disminució dels efectius sacerdotals de la parròquia. Així ho va explicar el senyor vicari, Josep Maria Ricart, abans de començar l'espectacle.

"El Nadal dels àngels" és una mena de "Pastorets"; però uns "Pastorets" més poètics, més fins, més idealitzats que els habituals i coneguts. Els actors van fer bondat, amb actuacions desiguals, com és lògic tractant-se de mainada; però tots simpàtics i eixerits. Els decorats, de collita pròpia, de línies senzilles i suggeridores. El muntatge i la música van quedar bé. La direcció a càrrec —m'imagino— del senyor vicari i d'unes abnegades senyores i senyoretes, no es mereixen sinó elogis, per què no és pas poc treure excel·lent partit d'un eixam de criatures!

L'única nota negativa la va donar el públic agramuntí: Aneu a saber per quins motius solament érem unes tres-centes persones, la immensa majoria de les quals familiars dels artistes. Llàstima!, perquè fou una vetllada deliciosa.

A la mitja part es féu el repartiment de premis del Concurs de Pessebres i "Christmas", que segons el veredict del jurat eren els següents:

PESSEBRES:

1. Josep Maria Joval.
2. Esther Morell, i
3. Núria Boncompte.

"CHRISTMES":

I Grup:

1. Maria Rosa Gutiérrez, Serafina Balasch i Anna Sanchiz.

II Grup:

- Francesc Clotet, Rosa Figuera, J. Piñol.

III Grup:

- Maria J. Penella, Josep Llorens i Miquel Figuera.

Lluís PONS SERRA

ACAPULCO
BAR-RESTAURANT
DISCOTECA
AVDA. DE LERIDA Nº 11 Monzón (HUESCA)
TEL 40 01 85

Direcció: RAMON INGLES MORTES (Crich)

Electrónica URGEL

ELECTRODOMÉSTICOS

Les ofrecen sus servicios

Guimerá, 14

AGRAMUNT

Parlarem avul d'un tema insinuat fa un parell de mesos: els destí dels béns immobles de "La Barretina". Com saben molts lectors, aquesta antiga entitat agramuntina va desaparèixer pràcticament acabada la guerra, per circumstàncies derivades de la mateixa. Va desaparèixer la societat com a tal; però van quedar els solars i també algunes parets. Resulta que per un procés que seria llarg d'explicar, avul són legalment propietaris d'aquells béns immobles, un grup de senyors que, al seu dia, es comprometeren a destinar aquells béns a finalitats col·lectives.

És cert que no hi ha termini fixat perquè aquella propietat, avul particular, passi a beneficiar la col·lectivitat agramuntina; però no falta qui considera arribada l'hora de "fer un pensament", com diem en termes vulgars. El senyor Roca, en les seves manifestacions al SIÓ de desembre, era ben explícit en aquest sentit.

Sobre el que resta de "La Barretina" hi han fixat els ulls més de quatre agramuntins, amb objectius diferents. L'esmentat senyor Roca —un dels propietaris— feia una proposició ben concreta: vendre els solars i edificis i amb la quantitat resultant, sens dubte ben respectable, establir un Patronat que afavorís i financés activitats culturals de tot tipus a la nostra Vila, excloent tota mena d'intenció partidista. Ben mirat seria una continuació de les finalitats que perseguia la desapareguda Societat. Aquesta, com qual-sevol altra entitat semblant, encara que solament es titulés "recreativa", tenia implícit un objectiu de cultura, un desig de millorament dels seus socis en aquest aspecte que d'una manera àmplia anomenem "cultural". Per tant, no seria negar dels postulats originaris de "La Barretina" destinar el que resta del seu patrimoni a les finalitats que suggeria el senyor Roca.

A d'altres els agradaria que els edificis de "La Barretina" fossin cedits per instaurar-hi un "Hogar del Jubilatado". Tampoc es tracta de cap mala idea; però aquest projecte té alguns inconvenients i la cosa no resulta tan atractiva com l'anterior, mirant-la com agramuntins. En primer lloc s'hauria de cedir la propietat a un organisme de fora Vila, perquè d'acord amb els seus plans muntés l'"Hogar", que en el seu funcionament és de creure que també seria regit des d'unes altres latituds. O sigui que l'obra ens fugiria de les mans. Ben cert que en aquest cas els vells d'Agramunt es beneficiarien no solament dels béns actuals, sinó també de les inversions que hi faria l'organisme corresponent, i això també cal tenir-ho en compte. Com tampoc s'ha de desdenyar l'opinió que considera més apropiat per tal "Hogar" un indret als afores, amb més possibilitats d'espai obert.

S'acaba l'espai i plego. Per la meua part he exposat unes idees. Qui més hi sàpiguí, que més hi digui.

ISET

FARRENY, NOTICIA PER PARTIDA DOBLE

Una notícia la constitueix la conferència pronunciada pel nostre col·laborador Josep Farreny, a Cervera, basada en una mena de xerrada col·loqui en la que es parlà d'art, de poesia, es llegiren poemes i es parlà de corals. L'altra notícia ve informada per l'exposició que el mateix Farreny ha obert a la sala de Banca Catalana, a Tàrraga, on ha presentat diferents obres de pintura.

MATANÇA DE PORCS

Com a conseqüència de la pesta porcatera africana desencadenada a la nostra Vila i comarca, per ordre de la superioritat s'han hagut de sacrificar obligatòriament milers de porcs. Els executors de l'ordre han estat persones que no sempre han procedit a occir les bèsties d'una manera, diguem-ne elegant, sinó que els quadrúpedes han estat liquidats de formes més aviat primàries: cops de pales, bastonades, trets... I s'ha procedit a colgar tanta carnisseria, que en certes ocasions no era del tot difunta.

ON ES POT ANAR A PASSEJAR?

Els voltants de la nostra Vila són plens de deixalles propis de granges no sempre cuidades. Degut a això, anar a prendre el sol pels voltants del poble resulta cada vegada més difícil si hom no vol ensopegar amb fetus de bèsties, trossos d'animals o cadàvers de gallines.

GRUP ESCÈNIC

El nostre grup escènic, està preparant una nova comèdia per a la diada de Pasqua. Es titula Pi, noguera i castanyer.

CANVIS DE FIRA

Són moltes les circumstàncies que han aconsellat de canviar la data de la fira d'hivern, que s'ha traslladat als dies 4 i 5 de maig, almenys enguany. El mal temps que acostuma a fer pel març —"març marçot, mata la vella vora del foc i a la jove si pot"— ha estat un factor a tenir en compte.

NOU SERVEI DE RECOLLIDA D'ESCOMBRERIES A DOMICILI

Degut a noves exigències conjunturals del sector, el nostre Ajuntament ha contractat aquest servei amb una empresa particular per tal d'ordenar aquesta assistència, que fins ara funcionava gairebé anàrquicament. Segons les nostres notícies, l'empresa és la del senyor Joan Bertran, Lo Petera.

DIJOURS GRAS

Dins les poques tradicions que resten entre nosaltres, cal destacar la del Dijours gras, diada que molta canalla ha celebrat sortint a fora a berenar, tenint la sort d'haver pogut gaudir d'un bon dia.

UNES QUANTES PREGUNTES

- Per què hi ha bars que ocupen la via pública?
- Per què hi ha tallers que ocupen la via pública?
- Per què hi ha cotxes que aparquen indegudament?
- Per què no s'obliga tothom a posar les escombreries dins de bosses de plàstic?

AMBULANCIA

Segons les nostres notícies, sembla que ja és un fet que disfrutarem d'una ambulància per al servei públic que la Creu Roja localitzarà a Agramunt i per la qual es disposarà d'un servir adient.

SIÓ

¡TU TAMBIEN PUEDES SALVAR UNA VIDA!

INSCRIBETE EN LOS CURSILLOS DE SOCORRISMO

CRUZ ROJA ESPAÑOLA

en colaboración con la Asamblea Local, va a iniciar dentro de muy poco unos cursos Teórico-prácticos a cargo de Médicos y Monitores, bajo el siguiente programa:

- Conducta del socorrismo. —Las heridas. —Quemaduras y congelaciones. —Las lesiones del esqueleto. —Asfixias.
- Rescate de accidentados. —Accidentes diversos.

UNA OPORTUNIDAD PARA OBTENER EL TITULO DE SOCORRISTA

Edad mínima 18 años, con preferencia disponer Carnet conducir

Para informes: Asamblea local de la CRUZ ROJA ESPAÑOLA

Delegado Comarcal: Pedro Brils Solé

EL TALLER DE RESTAURACION GRAFICA DE LA CIUDAD DE KASSEL

La colección de dibujos y grabados que posee la Galería estatal de Kassel, pasa de los 25.000 ejemplares. Hasta finales de 1962 no poseía dicha Galería ningún taller para su restauración y conservación. A causa de la masiva destrucción de la ciudad durante la última guerra mundial, la colección sufrió muchos desperfectos. Al principio tuve que trabajar en una habitación bastante primitiva y sólo en plan de emergencia; poco a poco se fue adquiriendo el material necesario: maquinaria, pinceles, pinturas y un cartón especial para una mejor conservación de las hojas. Debo aclarar que cuando el Ministerio de Cultura me contrató, no había en el Museo ningún restaurador especializado en papel.

En el invierno 1969-70 nos trasladamos al castillo de Wilhelmsöhne, castillo que ha sido restaurado para albergar los grandes maestros de la pintura hasta el siglo XVIII, en él se han habilitado talleres de restauración, entre los que se cuenta el de papel, habilitado con todo lo necesario que una buena restauración necesita. Existe además un depósito o almacén donde se guarda la colección, con la particularidad que dicho depósito está constantemente controlado para que la temperatura y la humedad sea la ideal para la conservación de las hojas.

Un profano se hace muchas veces una falsa idea del trabajo que se realiza en un taller de restauración gráfica; por eso voy a dar aquí una pequeña idea sobre ello. El primer trabajo consistió en quitar las hojas de los viejos "Passepartouts", que por haber usado cartón de mala calidad y por haber estado mal almacenados durante los años 1939-45, se produjeron en el cartón manchas de humedad, picaduras y los llamados hongos, que con el tiempo se fueron contagiando a las hojas. El polvo que libre se coló por los armarios, formó una capa sobre las hojas que se tuvo que quitar lo más aprisa posible. De esta manera el primer trabajo estaba realizado para poner freno, de momento, a que las hojas siguieran su marcha hacia su destrucción.

Luego se montaron las hojas en nuevo "Passepartouts" de cartón libre de toda clase de ácidos; muchas de ellas necesitaron de una intensiva i difícil restauración.

Una colección gráfica está compuesta de hojas con técnicas muy distintas, así por ejemplo el grabado al cobre y acero, aguafuerte, litografía, acuarela, dibujo al lápiz y tinta, etc., sólo por nombrar las más conocidas y corrientes. Cada técnica exige un tratamiento de restauración diferente, como también la clase de papel tiene mucha importancia, pues durante su proceso de reparación, sus reacciones son muy diferentes, así es que acuarela, dibujo al lápiz o tinta, puede uno encontrarse con muchas y desagradables sorpresas. Las hojas estropeadas, por ejemplo, por rotura, son pegadas con fino papel japonés, y las hojas que casi son una ruina, se pegan todas ellas sobre papel japonés con una cola especial, para conservar del original lo más posible que se pueda. Este trabajo requiere ciertos conocimientos de productos químicos y su adecuada aplicación, para quitar manchas a causa de luz solar, de tinta, grasa, hongos y otras manchas indefinidas que el tiempo y la humedad producen en el papel. Del mismo modo requiere que el restaurador esté interesado por el arte. El debe tener en cuenta, en su trabajo de restauración de los objetos que le han sido encomendados, la estética, para que el observador o visitante tengan una visión adecuada. Pues un objeto "demasiado bien" restaurado, sea en el lavado, retoque o en el juntar una esquina o trozo de papel nuevo que falta en el original, puede producir en el visitante una alteración incómoda y quizás la expresión que el objeto debe producir sea completamente falsa.

KASSEL, noviembre de 1973.

JOSE LETAMENDI

HISTORIAL DELS TOCS DE LES ANTIGUES CAMPANES D'AGRAMUNT

Des de temps molt remot i fins a la guerra de l'any 1936, es tocava a tres quarts de vuit del matí, com un repicó amb tres campanes i tot seguit es ventava una sola d'aquestes. La gent de la Vila es servia d'aquest avís i tothom anava a esmorzar.

La major part del poble no estava del tot assabentat de si aquell toc estrany era o no per anar a desdijunar; emperò els avantpassats sabien l'historial d'això i és com segueix.

En aquell temps antic hi havia a la Parròquia una Comunitat de Sacerdots i cada dia a les vuit del matí es cantava la part corresponent de l'Ofici Diví i després la Missa acostumada. D'aquí ve aquell toc que es tocava un quart abans per cridar els fidels per assistir a aquella funció diària.

Un altre toc era també el de les dotze del migdia: l'"Angelus", que es tocaven tres batallades acompassades per dir les tres avemaries.

A dos quarts de dues a l'hivern, i a les dues a l'estiu, es ventava una de les campanes grosses (la de la Mare de Déu), això era un costum del poble i era per començar el treball de la tarda.

A les vuit del vespre a l'hivern i a les nou a l'estiu, es tocava també la "Garranyeu", això és "la campaneta dels perduts". Tenia una vibració d'argent i bronze que es sentia a més de dues hores de distància. El poble deia que en alguna ocasió s'havia perdut alguna persona i que per mitjà de l'eco d'aquella campaneta aconseguia tornar al poble. Emperò el veritable motiu d'aquella tradicional campana era el següent: es voltejava tres vegades i cada una de les quals s'alternava amb una batallada de la campana grossa, això és: els tres tocs d'oració per dir l'"Angelus" i a continuació el parentesc per tots els difunts.

Quan es presentaven els grans temporals, també aquelles campanes deixaven sentir unes notes i unes melodies tan harmonioses, amb tanta diversitat de tocs que donava gust de sentir. De totes maneres el poble també anava equivocat, perquè creien que el tocar al temps era per fer marxar les bromes. Als primers temps, quan es presentava una bromada, sortia el senyor Rector fins al cancell i les escales de l'església, i amb la Vera Creu donava la benedicció al terme, i per aquesta raó es tocaven les campanes, per si alguns feligresos hi volien acudir. Crec que per fer desaparèixer una mala bromada, seria millor anar a manllevar aquell canó del 42 que feren servir els alemanys a la guerra europea del 1914.

També es tocava, si es declarava un incendi, amb unes batallades seguides de la campana de la Mare de Déu, i quan s'havia sufocat el foc, aleshores es feia un senyal donant voltes amb la "Garranyeu", la campana dels perduts.

Finalment quan hi havia un robatori, s'avisava els del Sometent per mitjà de les dues campanes grosses, fent uns quants tocs seguits de la una i a continuació també amb l'altra, acompassadament.

En resum, que en aquelles 90 escales no s'hi feia mai herba, ja que entre les funcions religioses i els tocs diguem-ne del poble, el campaner es cansava d'escalar el campanar. Ah, però! Tenen de saber els veïns de la Vila, i també els qui no ho són, que hi havia una consignació municipal amb l'obligació, això sí, de tocar el toc de l'"Angelus" al migdia, la "campana al treball crida" de les dues de la tarda, la "Garranyeu" de les vuit del vespre i els tocs de tempestes, foc i Sometent. Quina dissort per al pobre campaner! Aquella consignació es feia amb un lliurament, al final de l'any, per la quantitat de 80 pessetes.

Quina pega! torno a repetir. En venir la República "verge i màrtir", l'Alcalde de la nostra Vila va fer desaparèixer aquella consignació i en una sessió d'Ajuntament féu constar que a la gent no se'ls havia d'avisar amb tocs de campana. En tenir-ne notícia el campaner, s'emocionà de tal manera que joestic segur que li va venir més vida amb aquell espant. I encara viu avui, gràcies a Déu.

Silvestre BONET

ROS ROCA S.A.

LA INDUSTRIA DEL REMOLQUE

CHOCOLATES JOLONCH

GRANET DE PEBRE

per Josep Farreny

LA MA DEL POETA

Al poeta de l'Urgell Enric Brufau, il·lustre agramuntí.

I sent d'ací
estava allà.
Per què?
Nasqué a Agramunt
i un dia marxà.
Per què?
I era poeta
i molts no ho sabiem.
Per què?
I un dia vingué aci
em saludà i felicità.
Per què?

A mi, un pobre pagès que escriu.
Per què?

I un dia em digueren:
Viu a França.
Es un bon poeta.
Va guanyar uns Jocs Florals
ací a Agramunt.

I un dia gens llunyà
em digueren:
S'ha mort.
I morir un poeta agramuntés.
Que jo no conec
I sense conèixer-lo.
Per no conèixer-lo.
L'estimo més encara.

No em digueu els perquè.
Si no sabés els perquè.
Tots els perquè.
Seria un bord.
Amb molts de deures.
Sense cap dret.

Agost del 1.973

L'Enric Brufau una vegada de les que va venir a Agramunt estava parlant amb el meu pare a la plaça del Pou. Hom passava en bicicleta per aquell indret, el meu pare em digué que em parés. En fer-ho recordo que el meu pare, dirigit-se a l'home que parlava amb ell, li digué: Veus, aquest és el meu xicot. I una mà forta m'agafà la meua en una forta encaixada. Era la de l'Enric Brufau. El meu pare per descult, l'Enric per humilitat, tampoc em digué qui era. Ell em felicità per algun verset que hom havia fet i ell havia llegit. Hom tenia pressa. Ell esperava el «rapit», marxava cap a França. Al migdia vaig preguntar al meu pare qui era aquell home. Ell em digué: Era l'Enric Brufau. Més tard va morir i tot seguit en saber-ho vaig escriure aquest verset.

Març del 1.974

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSE MARTORELL

Si compara,
elegirà

CHOCOLATES **Viladós**

CHOCOLATES JOLONCH

CANTONADA

Ha mort la Pauleta dels Telèfons

per Zènit

La Pauleta ha mort. De tant en tant passava per casa meua i em preguntava:

—Què, com me trobes!

—Molt bé, tan guapa com sempre —li responia.

D'altres vegades era jo qui anava a casa seva. Aleshores em convidava a xocolata "dobla" i recordava coses de quan la meua dona i jo festejàvem per telèfon, des d'Agramunt a Barcelona, i de com ella, la Pauleta, es ficava a la conversa, com si fos una tercera persona en el festeig. Després me n'anava, i en ser prop de la porta ella em posava "auló" de la bona. I ens acomiadàvem. Fins a l'endemà, que ella tornava a passar per casa. I jo, devot, repetia:

—Tan guapa com sempre...

La Pauleta m'estimava molt. I jo procurava de correspondre-li de la millor manera, perquè sempre trobava que era molt alta i clara la seva estíma. La Pauleta, a darrera hora, ja no tenia galrebé res: un fill lluny i molta bonhomia per anar envellit. Però era bonic de veure-la passar pel carrer tan pòlida, mentre es lliurava a tothom amb un cor immens. Era bonic i allisonador. Perquè és bonic de veure com els vells estimen, i és allisonador de veure com els humils esperen. Dins seu ja no hi queda res més que amor, i esperen, només, que se'ls estimi. Potser perquè tot el que vistosament guarneix la condició humana, s'ha esvaït pel camí de la vida, de manera que en la darrera recolzada l'únic que roman és un gran cor al pit i una forta llum al front. Aleshores, viure ja és una altra cosa, com si per la proximitat, s'hagués tastat una mica allò que ens espera al final de la volta. Per això els vells es tornen savis, i els humils esdevenen sants.

La Pauleta ha mort. El seu cos era com una flor del tot madura. I el seu cor era tranquil i el seu pensament era mans. Som colla els qui d'ella hem après moltes coses petites que, sense dubte de cap mena, ens servirán per a fer unes quantes coses bones.

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES

TAPICERIA RECASENS

Plaza Pozo, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

FUNERARIA J. TORNÉ

PANTEONES — LAPIDAS

MARCOS DE ACERO INOXIDABLE

(de la Casa Serrano de Barcelona)

CORONAS de FLORES, naturales y artificiales

ARCAS DE ZINC

Exposición al natural a la atención del público

TRASLADOS A TODA ESPAÑA

Servicios para los asegurados a

EL OCASO, S. A.

Y recuerde...

CALIDAD Y PRECIOS SIN

POSIBLE COMPETENCIA

Circunvalación, 4
Arrab. Puigvert, 62

Teléfono 39 08 62
AGRAMUNT (Lérida)

LA NOSTRA GENT

Na Josefina Viladot i Puig

—Data de naixement?

—Un vint-i-dos de juliol.

—Lloc de naixença?

—A Agramunt, a la casa pairal de la meva mare, que avui és edifici de la Caixa de Pensions.

—En cas d'haver nascut fora, ¿quants anys porteu residint a Vila?

—Sempre he viscut a Agramunt, a excepció dels anys que valg ser a l'internat de les religioses de la Sagrada Família, a Lleida. I un curs a Barcelona.

—¿Quin tipus d'ensenyament heu cursat i en quins centres?

- primaris
- secundaris
- superiors.

—Tota la meva formació primària valg rebre-la al col·legi de les religioses Concepcionistes, a Agramunt. Els estudis secundaris, a Lleida.

—¿A quina edat començareu a guanyar-vos la vida, en quin ofici, en quina professió o càrrec oficial?

—Sempre he treballat a casa, al costat dels meus pares, que valg cuidar fins al darrer moment.

—¿Quines aficions teniu: música, art, literatura, esports, art?

—Tota classe de música: la moderna, la lírica, i, especialment la clàssica. El ballet m'encanta, com també les danses regionals.

—En practiqueu alguna?

—Temps enrera havia tocat el piano. I en quant als esports, havia practicat el tennis.

—Per quins païssos heu viatjat?

—Pel centre d'Espanya, pel sud de França i per tot Itàlia.

—¿Quin diari, revista, llibre o altre tipus de publicació llegiu?

—De diaris: "La Vanguardia" i "El Correo Catalán". De revistes: les que la curiositat femenina demana. De literatura, la catalana, tant actual com clàssica.

—¿Quines intervencions heu tingut en la vida col·lectiva de la nostra Vila? (Política, esport, art, religió, cultura, etc.)

—He intervingut en molts aspectes de la vida col·lectiva de la nostra vila. Immediatament després de la guerra valg participar en un curset de sanitàries rurals,

la qual cosa em donà peu perquè amb d'altres companyes duiguéssim a cap obres benèfiques, "menjadors", "paneretes", per a les futures mares que, a més, ateníem per a col·locar-les a les clíniques. Després vaig prendre part en l'organització de l'Acció Catòlica Femenina. Per raó de les activitats pròpies d'aquest moviment d'apostolat, vam dur a terme vetllades teatrals, tant a la vila com a pobles veïns, excursions, cercles d'estudis, tómboles, visites a malalts, ropers parroquials, conferències, centre de santa Marta, esbarts sardanístics, convivències, confeccions de banderes, Inauguració del Foment Parroquial, embelliment del temple els dies de grans festes, etc. L'any cinquanta o cinquanta-un vaig assistir a una concentració de grups d'Acció Catòlica Femenina de tot Espanya amb motiu de les noces d'argent de la seva fundació. Seguint sempre el mateix camí, i havent estat cridada per l'actual senyor alcalde, En Josep Maria Inglés, he pres part, en un caire més oficial, en l'organització de les "Majorrettes", presentació de pubilla, grans festivals infantils, intervencions a la ràdio I, en pla benèfic; he col·laborat en l'ajuda a Càritas, a les campanyes contra el càncer, a favor de les missions, com el dia que calgui espero fer-ho per a la Creu Roja.

—Com veieu l'actual Agramunt?

- en el seu context econòmic
- en el seu context cultural
- en el seu context esportiu
- en el seu context administratiu, etc.

—Bé, perquè m'inspira tota confiança el nostre Ajuntament, que amb tant d'encert presideix el senyor Josep Maria Inglés.

—D'estar al vostre abast planejar la vida agramuntina, què farieu?

—De pensament, moltes, i espero que seran els nostres edilis qui les realitzaran. Però el que jo ajudaria amb entusiasme per tal que es portés a cap, és a bastir un lloc per als nostres vellets o un altre per als infants.

--Com veieu el futur d'Agramunt?

—Esperançaador, potser perquè crec plenament en la joventut.

—¿Voleu explicar la vostra actitud sobre qualsevol aspecte de la vida?

—Viure el present amb alegria i optimisme, i donar les vint-i-quatre hores del dia gràcies al bon Déu per totes les coses meravelloses que ens regala, encara que entremig hi hagi alguna espineta, ¡que també val la pena de sofrir per l'Amor!

—¿Voleu citar, si us plau, tres agramuntins de relleu a qualsevol nivell?

—¡Són tantes les persones que aquí podríem citar! Però ja que n'he de dir només tres elegelxo: donya Montserrat, que tant bé va fer per l'ensenyament. En Ramon Mora, que amb el seu violí ens ha fet passar hores meravelloses. I el meu pare, que a través de la seva ploma, ens deixà un extens recull d'història agramuntina.

AGRAMUNT, PRIMER TERÇ DE SEGLE

DATES I FETS

En el meu propòsit de passar revista i deixar constància de la vida agramuntina en el primer terç del segle actual, hem parlat en escrits anteriors de les diferents activitats que es desenrotllaven a la nostra Vila en aquella època, i del món infantil i juvenívol referit a la mateixa. Avui encetaré una relació de fets d'aleshores, narrats breument, que continuarem un altre dia, sense perjudici de donar-ne una explicació més extensa, quan vingui a tomb, dels més importants o dels que tingueren més transcendència per a la població.

1914 - 1915. — Ja hi ha a Agramunt algun automòbil. Crec que el primer és el de cal Llibre, del senyor Ricard Trilla, i molt prop el de cal Siscar, del senyor Josep Maria de Siscar i de Castellarnau. Aquest darrer és un automòbil fora de sèrie. Aviat apareix també el primer camió, el que anomenàvem el "camió de Parcerisa", propietat conjuntament del senyor Parcerista i del senyor Rovira.

1913 - 1916. — En el 1913 es comença a treballar en la construcció de la carretera de Cervera-Agramunt, acabada entre els anys 15 i 16.

1913. — L'increment del transport ocasionat per les obres de "La Canadiense" fa sentir els seus efectes ací a Agramunt per allà l'any 1913. Això fa que en aquest país es comenci a veure córrer algun duro, hi ha engrandiments de fondes i hostals, moviment de carros i animals de tir. El transport pesat tindrà una importància vital en aquella època, tot el material destinat a la construcció de les centrals elèctriques del nostre Pirineu, haurà de passar per Agramunt. Tota aquesta gatzara provoca l'establiment d'un "Cafè Concert", amb servei de "camareres". A més, diàriament hi tocava una orquestra i també, a les nits, timba de joc. Tot plegat una mena de "saloon" dels que hem vist a les pel·lícules de l'Oeste.

1914. — L'any 1914 la Parròquia organitza una Missió. Hi ha una gran concentració comarcal i alguns encara recorden avui al popular Pare Miquel.

1917. — L'any 1917 hi ha una vaga que va deixar record: la vaga de "La Canadiense". Aquest fet va portar forces de l'exèrcit a la nostra Vila: un batalló de cavalleria de "Ilanceros" de Burgos, Borbón, n.º 7. Es varen allotjar a l'edifici de La Mercè (avui plaça del Mercat i Foment Parroquial). En anys següents van venir forces de cavalleria "Maria Cristina", de Saragossa, i també Caçadors de Cavalleria de Tetuan, de Reus. Ací varen instal·lar el seu Cuarter General i la seva missió era, tots els dies, sortir de patrulla en grups de quatre soldats i un caporal, i recórrer les línies conductores d'electricitat. Així fou que durant uns anys vam tenir a la Vila Cuarter de Cavalleria.

1918 - 1919. — En aquest període s'estableixen dues companyies de transport de passatgers. Les tartanes que fan el servei diari a l'estació de ferrocarril de Tàrrega, són substituïdes per automòbils.

De la Fonda Martí, coneguda per cal Mestre Pere, sortirà un omnibus —un Hispano Suiza— a fer el servei de línia. En Jaume Martí i altres agramuntesos han format una companyia per a fer el transport de viatgers. D'aquest cotxe en diem "l'auto del Solanes", ja que en Josep Flaqué era el xòfer i, a més, un dels socis de la companyia.

De la Fonda Cric també sortirà un automòbil, marca Lancia, fent el mateix servei. La família Inglés-Mortés

—Cric— també ha format una societat "familiar" per aquests afers.

Uns anys més tard s'entaula una gran competència en el transport de passatgers, tota vegada que s'hi afegeix un tercer: els automòbils Martorell.

1919. — Aquest any els músics d'Agramunt, o almenys part d'ells, formen una agrupació musical nova, a base de corda. És la primera que es forma estil "Orquestra d'11", i se la bateja amb el nom de "La Armònica Agramuntesa". Es va fer càrrec de la batuta en Ramon Ribera.

1919. — **Setembre. Festa Major.** — Aquest anys als programes de la Festa Major hi ha una novetat, un espectacle nou a la nostra Vila: "Corrida de Toros". L'èxit sorprèn a l'empresa, puix és un núvol la gent que acut a l'espectacle. És habilitada per plaça el "Velòdromo". Durant la "corrida" s'escapa un toro del tancat i és mort a trets prop del Pont de La Donzell.

1919 - 1920. — La família coneguda per cal Mundí, l'Agustí Ros Marsà i els seus fills Ros Llauder, preparen i enguagen una nova indústria tèxtil, de moment als baixos de la seva casa pròpia. Prompte agafa peu i aviat construeixen edificis nous, ben concebuts. La indústria creix i al mateix temps dona impuls i aporta riquesa a la nostra població.

1921 - 1922. — Als savals que jugàvem al futbol per carrers i places, eres i camps de rostoll, un bon dia ens van cridar uns senyors i ens digueren que aviat tindríem Camp de Futbol. Ells, després de diferents reunions, van acabar anant a trobar el senyor Josep Brufau Mullerat, conegut pel senyor Pep del Marianet. Aquest senyor, com sempre, afavoreix la petició i cedeix el millor lloc dintre les seves finques, desinteressadament. Es posen d'acord posant fil a l'agulla, i el dia de la fira de maig de l'any 1922 és inaugurat el Camp de Futbol per la via gran, ben construït sense faltar-hi detall, tancat amb obra, amb seients a tot voltant, alguns palcos, valles, casetes per a vestuaris, dutxes, cantina, etcètera.

Els equips que competeixen i es disputen una Copa són el "Júpiter" i el "Badalona". Va ésser una gran tarda de futbol, d'aquelles de les quals es guarda un bon record. Els dos equips eren rivals en llur categoria i tots dos estaven molt ben qualificats en la Regió. Aquest Camp estava situat al Passeig Nou, baixant a mà dreta, immediatament després de l'actual "Cine Avenida".

La lleva del 21. 1921 - 1926. — La quinta del 21 és cridada a files; en aquesta lleva Agramunt té un fill llorejat: En Bartomeu Roig i Solé. En Bartomeu és un dels qui va destinat al Marroc, és l'època de la campanya d'Àfrica. Es passa un cert temps sense notícies seves i per ací es fan comentaris de si és mort o solament desaparegut. Després es sap que, havent estat greument ferit, es troba hospitalitzat. També es diu i es parla del seu heroisme i es rumoreja que pot ésser proposat per la "Laureada de San Fernando". Per allí al 1925 ó 26 els seus pares tenen notícies d'en Bartomeu, el qual, ja donat d'alta de l'hospital, els anuncia el seu proper retorn a casa. El dia de l'arribada va ser a la Vila un gran esdeveniment. I després d'un temps es confirmaren els rumors i li fou concedida la preuada condecoració "Laureada de San Fernando".

Fernando ROS

Tramitaciones, Automóviles,
Pasaportes y Expedientes
en general

GESTORIA
FEIXA

Zapateria, 1
AGRAMUNT

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases

COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda

Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etc.

FERRETERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

CHOCOLATES JOLONCH

Instituto Nacional de Bachillerato

AVISO

EXAMENES DE BACHILLERATO PARA ALUMNOS LIBRES

A partir del día 11 de marzo, hasta el día 30 del mismo mes, ambas fechas inclusive, quedará abierto el plazo de matrícula para los **alumnos libres**, que deseen examinarse, en este Instituto de:

- 1.º Asignaturas pendientes de Segundo Curso
- 2.º Cursos completos de Tercero, Cuarto, Quinto y Sexto.
- 3.º Asignaturas pendientes de convocatorias anteriores.

LA DIRECCION

NOTA: Para mejor información dirigirse a las oficinas del Instituto en TARREGA

Exclusivitat • Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286. LES ESCALDES
Valls d'Andorra

Leñas y Carbones

F. Santamaría e Hijos

Santa Esperanza - Tel. 390387

MOVIMIENTO DEMOGRAFICO

MES DE FEBRERO

NACIMIENTOS:

Javier Pintó y Serra   día 23
Rosa Pintó y Serra   » 23

DEFUNCIONES:

Paula Melet Farré   71 años   día 21
* * *

LLUVIA CAIDA EN EL MES DE FEBRERO

Día 2	13'8 litros m. ²
> 11	3'7 »
> 22	3 »
> 17	5'5 »
Total	26'0 litros m. ²

El Observador: DIOSDADO PONT

Para buen servicio

Funeraria (Casa Romá)

Rapidez...   Economía...

Servicio Oficial único de
EL OCASO, S. A.

Merced, 19   Teléf. 390309
AGRAMUNT

EL CASAL ES NOTICIA

Presidida pel senyor Josep Martí Bonastre i amb l'assistència d'una cinquantena de socis, el diumenge, dia 24 de febrer, es celebrà l'Assemblea anual ordinària de la Societat Cultural Recreativa "Casino Agramuntés". A continuació resumim els comptes presentats referits a l'any 1973.

Despeses totals: 579.197'56 ptes. Ingressos totals: pessetes 512.131'50. El resultat és una pèrdua de 67.066'06 pessetes. L'operació més deficitària fou la Festa Major, on es perderen exactament 68.349'15 pessetes. S'han invertit durant l'any en interessos i amortitzacions 158.028'51 pessetes i en obres pessetes 5.881'50. A 31 de desembre del 1973 hi havia disponible en efectiu la quantitat de 1.187'96 pessetes i un Patrimoni de 1.879.567'81 pessetes. En la mateixa data les factures pendents sumaven 70.329'85 ptes. a les quals s'hi havien d'afegir altres 60.000'— ptes. en crèdits a termini curt. Els pressupostos, nivellats, per a l'any 1974 ascendien a 531.187'96 pessetes.

Aprovats per unanimitat els comptes i els pressupostos, es posà a estudi la proposta que el soci senyor Lluís Pons Serra havia fet a l'Assemblea, a l'empar del que determinen els Estatuts. Deia textualment: **Que a partir de esta fecha se permita el ingreso y la permanencia en los locales de la Sociedad, a todos los agramunteses jubilados del trabajo, sin exigirseles la condición de socio ni el pago de cuota alguna.** Després d'un breu parlament del senyor Pons en defensa de la seva proposta, aquesta es posà a votació aprovant-se amb el següent resultat: 39 vots a favor, 3 en contra, 9 en blanc i 1 de nul.

A continuació, el senyor Secretari llegí la Memòria que publiquem en un altre indret del periòdic. Com a novetat hem d'observar que per primera vegada en la història del Casal, s'havia instal·lat un altaveu a la sala-café, per tal que la veu de l'Assemblea arribés al major nombre possible de socis.

Seguidament es procedí a la renovació reglamentària de la meitat de la Junta Directiva. Aquest any cessen pel grup de socis fundadors: Jaume Cots Solé i Ramon Vilalta Huguet. I pel grup de socis accionistes: Francesc Capacete Piriz, Manuel Ginestà Carné, Lluís Pons Serra i Antoni Zurita Olmo. La Junta Directiva tenia presentada la següent candidatura: Socis fundadors: Antoni Canosa Vidal i Ramon Llovera Soldevila. Socis accionistes: Ramon Bergués Pla, Josep Bertran Puigpinós, Manuel Mazón Ribó i Isidre Solé Suria.

A proposta d'un dels assistents i després d'un canvi d'impressions, els reunits acceptaren per unanimitat l'esmentada candidatura i no calgué votació.

Posteriorment, el dia 1 de març, la nova Junta efectuà la distribució de càrrecs entre els seus components, quedant constituïda la Junta Directiva del Casal de la manera següent: PRESIDENT, Ramon Bergués Pla; VICE-PRESIDENT, Pascual Castellà Vila; SECRETARI, Josep Bertran Puigpinós; TRESORER, Isidre Solé Suria; CONTADOR, Joan Vilasarau Molina; VOCALS, Salvador Camats Nadal, Antoni Canosa Vidal, Ramon Llovera Soldevila, Josep Martí Bonastre, Manuel Mazón Ribó, Ramon Serra Bertran i Emili Torrents Marquilles.

REDACTOR

En complir-se el primer aniversari de la mort del qui en vida fou un gran amic meu, el senyor Joan Viladot Pulg, he procurat recordar la seva memòria.

Del meu llibret titulat "Recull de Poemes" he tret una estrofa de cada una d'elles, les quals van dedicades al meu amic desaparegut.

Sitges, ciutat encisera
el meu pit dóna un adéu,
creient que l'ésser tan bella
ho deus tu, tan sols a Déu.

Buscaria jo els recones
per sentir l'Escolania,
i escoltar belles cançons
totes plenes d'harmonia.

Mare de Déu del Socós
sigueu sempre venerada,
i volgueu a dins mon cos
algun dia fer-hi estada.

Si del camp avui s'allunyen
marxant molts a capital,
són riqueses que s'esmunyen
apropant-se cap al mal.

Què pròdiga és la natura
oferint-nos llurs encants!,
què poc val qui no s'atura
a gaudir-ne amb tot descans!

Sempre! sempre el més enllà
no veient-se mai la meta,
quant hom creu ho té a la mà
queda la cosa desfeta.

Jo faig via cap a casa
però et deixo mon tresor,
tens ma filla que hi fa estada
qui per mi et farà l'honor.

Nens i nenes que ara sou
un verger de candidesa,
sigueu sempre com Ell fou
en els anys de sa infantesa.

Si és riquesa d'esperit
el gaudir tanta bellesa,
jo faré que dins mon pit
s'hi mantingui flama encesa.

Si una ovella perd camí
deu-li vós dolça mirada,
i féu que en son trist destí
us segueixi entusiasmada.

Així que hom els anys amuntega
sembla que visqui solament de records
i amb tota franquesa, ses ales desplega
per camins rectes també els més torts.

Totes eixes precaucions
tenim qui les aconsella,
hi ha la "Caixa de Pensions"
que ditxós qui creu en ella.

Tenim aquí l'aire pur
que als pulmons prou fa falta,
tenim el fruit ben madur
i l'estada molt més ampla.

El teu cel sembla més blau
més plana ta fondalada,
sembla més ric ton palau
i més tranquilha l'estada.

Si certs homes de la terra
tinguessin un xic de seny,
darien fi a la guerra
a on l'ambició els empeny.

Veureu ramats que pasturen
sembla els bens borralls de neu,
els pastors poc els aturen
ja que els Serrat és tot seu.

Dóna franca acollida
a ma filla i son plansó,
fes que et resti agraïda
tot resant Santa Oració.

Però així que aquests passin
li lliurarem son tresor,
perquè de la nena en faci
una dona amb seny i cor.

Enmig de noies rialleres
la seva edat prou entonava,
i és que son cor, sí no com elles
se sent jove i no l'abrumava.

¿Per què no vas poder dir-nos
pares, germana adéu?
¿Per què moments tan precisos
et feren falta, fill meu?

Són flors de nostre jardí
senzilles, però flairoses,
respiren aire diví
així que estan mig descloses.

Són els teus ulls dos fars molt lluents
i és ta boqueta com un pinyó,
son tos cabells en eixos moments
filets de seda i ric cotó.

Com ho fan aquells que creuen
i que creuen de debò?
És que la font a on beuen
sols hi raja devoció?

Plantarem flors al jardí
per honorar la memòria,
del qui un dia el destí
deixà dol en nostra història.

El lloc que avui li han pres
no en té pas ella la culpa,
però el qui ha vingut després
no cal demani disculpa.

Reposa en pau, germà meu,
i pren tu forta embranzida,
ja t'espera el Bon Déu
ai passar a millor vida.

Amb eix prec el més suau
demana-li a l'Altíssim,
que per sempre, si li plau,
conservi ton cor puríssim.

Procurem que la Consciència
estigi de culpa ben neta,
i posem amb evidència
tota la feina ja feta.

Voldria s'acabés la guerra
de desastres, ja n'hem vist prou
que imperés pau a la terra
i que eixís un món millor.

Dotem-nos de força moral
i mirem vers l'infinit,
i veurem obrant com cal
alleugerir-se el neguit.

No amb tinta, però sí amb llàgrimes
escric una poesia,
voldria jo fos aqueixa
de totes, la preferida.

Josep SOLDEVILA

VERDADERAMENTE ASOMBROSO

La confianza que me merecían los folletos editados por la Sección de Propaganda e Información Turística del Ministerio de Información y Turismo, ha descendido bastantes enteros al llegar a mis manos el ejemplar dedicado a Lérida (depósito legal: M. 31555-1973).

Entiendo que la misión de estos folletos debe ser dar una información veraz y práctica para orientación de los turistas que vengan a visitarnos y que, por ello, es presumible no conozcan nuestros lugares. Más aún, muchos de ellos proyectan sus itinerarios confiando en esta información que han pedido por correspondencia.

Estos requisitos no los cumple esta edición sobre Lérida. En el mapa de la contraportada hay errores de bulto, olvidos inexplicables que, para mentes suspicaces, pueden conducir a malas interpretaciones.

Se omite señalar la carretera que de Seo de Urgel conduce a Andorra y en cambio se señala una, muy problemática, que por Esterrí de Aneo e Isil va a Francia. No está reseñada la carretera C-240 Artesa de Segre-Montblanch (vía directa Andorra-Tarragona) y, con ello, Agramunt queda borrado del mapa, en el que tampoco aparece Guissona. Estas dos villas

tampoco figuran en el capítulo de Ciudades importantes de la Provincia; aquí se da el caso de que consta Mollerusa pero no está señalada en el mapa.

En lo que concierne a Agramunt, sólo es mencionado en el apartado de cocina regional (por sus turrones), y creo que, aparte de esto, tenemos otros valores para figurar en dicha guía, que me parece inadmisibles hayan podido pasar por alto a los responsables de su composición, dada la importancia histórica de nuestra Villa y sus monumentos, de los que cabe destacar la Iglesia Parroquial declarada Monumento Nacional. Datos bien reflejados en el folleto que editó el Ayuntamiento de Agramunt en colaboración con la Dirección General de Promoción del Turismo (depósito legal: B. 15281-1970). Por todo ello, es verdaderamente asombrosa esta ignorancia a la hora de realizar una guía turística provincial.

Ahora, ante el hecho consumado, sólo cabe esperar que nuestros posibles visitantes no anden mejor informados por otras fuentes para evitarnos sus sonrisas ante nuestras "chiquilladas" que hacen válido el slogan de "Spain is diferent". Pero señores, para futuras ediciones, MAS FORMALIDAD.

Jaume COTS I SOLE

Memòria del Casal Agramuntí

A més dels comptes que han escoltat abans, ens ha semblat oportú explicar la marxa de la Societat al llarg de l'any 1973. Perquè el Casal és una Societat, una colla d'agramuntins que busquen unes finalitats culturals i recreatives. I no sols és convenient, sinó que és de justícia que els socis, o sigui tots vostès, coneguin la vida del Casal d'una manera més viva i més directa que el que poden reflexar les xifres del Balanç. És convenient també que sàpiguin quins són els criteris que han inspirat la gestió de la Junta Directiva; que coneguin els obstacles que hem trobat, i que estiguin assabentats de les nostres aspiracions cara al futur.

Que el Casal té dificultats econòmiques és cosa sabuda i no cal repetir-ho. Durant l'any passat els esforços de la Junta s'han diversificat en dues direccions: eixugar el dèficit que s'arrossega d'anys anteriors i mantenir un mínim d'activitats socials. El nostre objectiu és aconseguir que el Soci es trobi bé en la nostra Societat, o si volen que ho diguem d'una altra manera: que el Soci pugui comprovar per ell mateix que no ha resultat en va el sacrifici econòmic que se li va exigir amb la quota extraordinària. Arribats en aquest punt, ens plau posar de manifest que la immensa majoria dels socis s'han portat amb sentit de responsabilitat, s'han portat com esperàvem. Afortunadament són molt pòques les baixes ocasionades per l'augment de quotes.

Com saben, el plat fort de les activitats del Casal és la Festa Major. Aquest any, amb l'experiència dels anteriors i no sense d'aldre's moltíssim, es va suprimir l'Envelat. El presupost va reduir-se d'una manera extraordinària; però els resultats econòmics també van ser dolents; la gent no en vol! El Ball al Mercadal va quedar molt bé; però poc jovent hi havia i d'ells havien de sortir els ingressos. Si la comparem amb les que s'havien fet sempre, la Festa Major d'enguany va ser pobre; però encara s'hi va perdre 68.000 pessetes, la major part al Ball. Això és tant com dir que molts socis que compleixen escrupolosament amb l'obligació d'abonar les quotes, quan es tracta d'un acte voluntari, com és l'assistir als espectacles que organitza la Societat, no fan acte de presència. ¿Què hem de fer perquè els nostres Socis vinguin a la Societat? És una pregunta que ens hem fet moltes vegades sense trobar resposta satisfactòria.

En el nostre afany de promocionar les activitats de la joventut, s'han d'inscriure les facilitats que hem donat al "Grup Escènic Agramuntí", per Pasqua i per Nadal, i als altres festivals de jovent i infantils que han tingut lloc al nostre local.

La Gran Feria Exposición de Maquinaria se celebrará en Mayo

La Feria Exposición de Maquinaria Agrícola, Industrial y Comercial, que venía desarrollándose en el mes de marzo, sufre variación de fechas según acuerdo de la Comisión de Ferias y Mercados en una reunión celebrada recientemente bajo la presidencia del Sr. Alcalde, José M.ª Inglés. La fecha acordada ha sido el primer sábado y domingo del mes de mayo, así este año le corresponde el 4 y 5, ambos inclusive.

Ante la necesidad de que la Feria vaya alcanzando un mayor renombre dentro del ámbito Provincial e incluso Regional, ha sido constituida una Comisión Mixta integrada con miembros de diversos estamentos Culturales-Recreativos, para así unificar sus esfuerzos en pro de la misma.

En lo que refiere al Concurso de Habilidad Tractorista, este año va a superar ampliamente la cota de Premios de años anteriores, calculándose una cifra de 100.000 pesetas en metálico, amén de otros trofeos cedidos por Casas Comerciales. Hasta el momento, se tiene noticias de los tres primeros premios y que son:

- 1.º 30.000 ptas. y Trofeo.
- 2.º 20.000 ptas. y Trofeo.
- 3.º 10.000 ptas. y Trofeo,

cedidos muy gentilmente por Casas Comerciales.

No és precis fer ressaltar la bona acollida que, de sempre, han tingut a la nostra Vila aquestes manifestacions escènico-culturals. Sens dubte hem d'atribuir l'èxit al fet de que tots els actors i participants són convilatans nostres, els quals, just és reconèixer-ho, assoleixen moltes vegades interpretacions força acceptables.

Si considerem que les esmentades manifestacions artístiques solament poden dur-se a terme, avui per avui, en els locals de la nostra Societat, no arribem a comprendre com, per futileses la majoria de vegades, hi han hagut socis que s'han donat de baixa com a tals, oblidant que amb aquesta actitud neguen el dret legal d'entrada a la Societat —i per tant a l'escenari— als seus fills menors que tant plaer els proporcionen amb llurs actuacions. Molt ens agradaria que hi hagués una presa general de consciència sobre aquest punt, perquè si bé és veritat que fins ara s'ha fet la vista grossa, també és cert que algun dia, alguna Junta, podria ser menys condescendent.

Reconeixem que la Nit de Cap d'Any va quedar malament. De temps endarrera gestionàvem la presència d'una orquestra o espectacle al tant per cent, una cosa digna que hagués satisfet; però no ho vam poder aconseguir i a última hora, per no deixar la nit en blanc, vam contractar aquell Grup... va sortir com va sortir.

Capítol apart es mereix l'"operació **palcos**". Tenim la satisfacció de manifestar que 10 propietaris han renunciat a favor de la Societat en la forma que havíem proposat nosaltres, o sigui que la renúncia està condicionada a la realització de les obres. I són molta més colla els propietaris que estaran disposats a cedir llurs drets el dia que la millora es pugui portar a terme. Potser algú dirà que no treu cap a res fer renunciar a la propietat dels **palcos**, si els diners per les obres encara no sabem on són; però tot és començar, tot és fer ambient pel dia que aquella ampliació sigui possible.

Tornant al tema econòmic, el futur no és desesperat, ni molt menys, encara que a 31 de desembre es deguessin 130.000 pessetes. Del dèficit d'ara fa un any se n'han pagat la meitat, tal com teníem previst; llàstima que les pèrdues de la Festa Major hagin augmentat la suma negativa! Però amb l'augment actual de quotes i una mica de sort en no perdre més diners, amb un parell d'anys pot quedar tot liquidat.

La clau perquè el Casal es recuperi, la tenen els Socis i no es tracta pas d'establir una altra quota extraordinària. Es tracta solament que assisteixin als espectacles que organitza la Societat. En una paraula: que sentin el compromís moral de col·laborar en una Entitat de la qual formen part. No res més, ni res menys, i si tothom ho fes així, d'altra manera parlaríem.

LA JUNTA

En cuanto al Circuito Urbano de Agramunt, prueba ciclista reservada exclusivamente a ciclistas amateurs y aficionados, también se pondrá el máximo empeño para no quedarse atrás, por lo cual se ha procurado dotar de mayores y mejores premios, con relación a años anteriores.

Jalme CUÑAT MATA

Tintorería Batet

La Tintorería de Agramunt

Eslación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas - Discoteca - Snack-Bar

Teléfonos 390202 y 390802

Sección Engrase y Lubrificantes

El Municipio

El Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas durante el mes de Febrero, adoptaron los siguientes acnerdos:

CONSTITUCION DEL AYUNTAMIENTO

Ha quedado definitivamente constituido por los siguientes señores:

- Sr. Alcalde, D. José M.ª Inglés Mortés
- Primer Teniente, D. Ricardo Vicens Borges
- Segdo. Teniente, D. Jaime Bonet Boix
- Concejales
  - D. Pedro Brils Solé
  - » D. Miguel Figuera Fontanet
  - » D. José Antonio Alcalá Llop
  - » D. Juan Llorba Vicens
  - » D. Antonio Penella Farrán
  - » D. Jaime Jovell Marsá
  - » D. Manuel Cardona Oliva

DELEGACION SERVICIOS.

De Gobernación: D. Ricardo Vicens Borges, D. Jaime Bonet Boix y D. Pedro Brils Solé.

De Hacienda: D. Ricardo Vicens Borges, D. Jaime Jovell Marsá y D. José Antonio Alcalá Llop.

De Cultura: D. Ricardo Vicens Borges, D. Miguel Figuera Fontanet y D. Juan Llorba Vicens.

De Fomento: D. Jaime Bonet Boix, D. Manuel Cardona Oliva y D. Antonio Penella Farrán,

De Beneficencia: D. Jaime Bonet Boix, D. Pedro Brils Solé y D. Manuel Cardona Oliva.

EXPROPIACION TERRENOS PLAZA DEL EJERCITO.

Ratificar la valoración resultante del informe del Arquitecto designado al efecto que fija el precio del terreno a expropiar a 132 pesetas m.²

RECOGIDA DE BASURAS.

Acordar el contrato formalizado con D. Juan Bertrán Pujol, para el servicio de recogida de basuras, a partir del primero de Marzo en curso.

EXCEDENCIA SERENO.

Dar cuenta de la solicitud de D. José Penella Balasch interesando excedencia en el cargo con efectos de 1º de los corrientes.

LICENCIAS DE OBRAS.

Elevar a definitivo el permiso concedido a D. Miguel Figuera, como Presidente de la «Cooperativa Verge del Socós» para la construcción de cuatro viviendas para sus asociados.

A D. José A. Marquez Juárez, revocar y pintar fachada casa calle Instituto

A D. Ramón Penella Castellá, conexión canaleras a la red general alcantarillado.

A D. Amadeo Sangrá Torres, edificar segundo piso casa sita en Avda. M Jolonch.

A D. Pedro Balagueró Durán, realizar reformas en los bajos casa Plaza Pozo para adaptarla a tienda confecciones

A D. Juan Recasens Fabra, obras interiores en la casa calle Curia.

A D. Jaime Puig Condal, obras interiores en tienda sita en Avda J. Mestres

A D. Pedro Ribó Moles, prórroga obras en Avda. Mestres
A D. Luis Herbera Pujol, habilitación de un desván para destinarlo a vivienda, en calle Sió.

A D. José Alós Guillaumet, apertura de una puerta en un corral de Arrabal de Puigvert.

A D. Ramón Galcerán Bargués, obras interiores y revoco fachada casa calle Guimerá.

A D. Javier Coll Sort, vallar patio, Extramuros Lavaderos
A D. Pablo Marquilles Boncompte, revoco entrada casa sita en San Juan.

PARADA FERIA.

Autorización a D. Manuel Ballesteros Sánchez, instalación caseta «Sobres sorpresa» días feria Mayo.

RENOVACION MATERIAL. TAXIS.

Autorizar a Don Salvador Cuiñat Añé, el cambio del vehículo destinado a servicio de taxis.

EXPEDIENTE ACTIVIDADES.

Informar favorablemente el expediente tramitado por D. Bartolomé Castellá Balagué, para instal. depósito petróleo.

CULTURA EN RUTA.

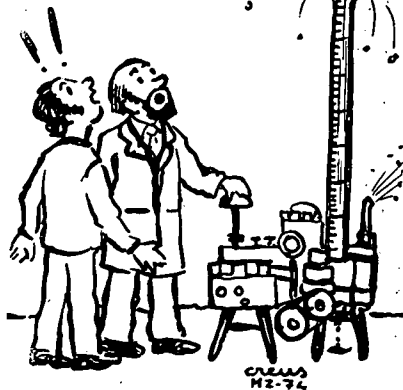
Autorizar el semi-remolque convertido en librería circulante en Plaza del Pozo los días 13 y 14 del mes de Marzo.

PADRON DE BENEFICENCIA.

Aprobar el Padrón de familias pobres que ha de regir durante el ejercicio actual

CUENTAS Y FACTURAS.

Se han aprobado varias por un importe de 277.531 ptas.

—HE INVENTADO
ESTA MAQUINA
PARA MEDIR LA
SUBIDA DE LOS
PRECIOS, PERO NO
PODEMOS VER EL
RESULTADO.

¡ATENCIÓN SENORA!

Guarde limpia su ropa,
es mejor y está preparada
para cuando la necesite.

Es un consejo de

Tintorería salas

Sió, 29

AGRAMUNT